

Kan Du Høre Hende Synge

Nik & Jay

Det her er en historie, som for engang skyld ikk' handler om Nik og Jay
Men som handler om en pige, vi har mødt
Hun fortalte os sin historie

Hun var 10 år gammel, da hun skiftede skole igen
Tredje gang på to år - det var rutine for hende
Og hun vidste udmærket godt, hva' der ventede hende, da hun tog hjemmefra
Det samme show, det samme had, de samme kommentarer
Hun var klassens tykke pige, skolen var et helvede
Hun legede altid kun de samme lege, og havde altid kun sig selv med
Ledte efter lidt medvind, men valgte hurtigt at gi' op
Hun lærte at hade sig selv, sit ansigt og sin krop
Løj sig syg fra skole, frygtede timerne, pjækkede fra dem
Hun var bange, græd sig selv i søvn hver aften
Og hendes mor var ligeglad, når hun en sjælden gang var hjemme
Hun var den mindste af fire - man lagde sjældent mærk' til hende
Stedfaren drak, og havde han mulighed for det
Fik hun en lussing eller to, men kun når mor ikk' så det
Så du ku' finde hende på blokkens legeplads, sønderknust på en gynge
Og når du lyttede godt efter, ku' du høre hende synge

La, la-la, la-la
La, la-la, la-la-la
La, la-la, la-la
Ka' du høre hende synge
Whoa-oh, whoa-oh
La, la-la, la-la
La, la-la, la-la-la
La, la-la, la-la
Ka' du høre hende synge
Whoa-oh, whoa-oh

Og hun var til en privatfest - en fucked up en af slagsen
Forvirret, fortvivlet, ku' aldrig finde takten
Hun følte sig ganske lykkelig, når hun var fuld
Hun endte som altid med at drik' sig selv omkuld
Bedøvet af booze, halvnøgen i en seng
Og en dreng ved siden af hende, fordi døren stod på klem
Hun var så træt, at hun ikk' magted' at gøre modstand
Lukkede bare øjnene og tænkt' på noget andet
Tænkt' på sin drøm - at bli' sanger i et band
Om at være på forsiden af blade og ha' massere af fans
Men efteråret kom, hun blev gravid, hun var ligeglad
Folk pegede fingre af hende og råbt' af hende på gaden
Og ensomme mænd besøgte hende, flere og flere
Hun skulle have råd til sprut, stoffer, babytøj og bleer
Men man tog barnet fra hende, og hun tænkte
"La' bare helvede begynde", og man ku' høre hende synge

La, la-la, la-la
La, la-la, la-la-la
La, la-la, la-la
Ka' du høre hende synge
Whoa-oh, whoa-oh
La, la-la, la-la
La, la-la, la-la-la
La, la-la, la-la

Ka' du høre hende synge
Whoa-oh, whoa-oh

Og nu skriver hun digte om lys og mørke, men mest om mørke
Og hun råber om hjælp, men ingen hører det
Hun står ude foran Hovedbanegården
Det sner, hun er på vej hjem og det' tidlig morgen
Hun sætter sin ynglingsplade på sin pladespiller
Alene på sit værelse med en håndfuld sovepiller
Hun lukker øjnene, og hun er klar
Hvisker til englene, "Kom, tag mig væk herfra"
Hun kigger sig i spejlet, og hun græder lidt
Forbander den kærlighed, som hun aldrig fik
Og nogen hamrer på døren, men hun hører ingenting
Hun glæder sig bare til det sted, hun ska' hen
Og du ka' høre hende synge

La, la-la, la-la
La, la-la, la-la-la
La, la-la, la-la
Ka' du høre hende synge
Whoa-oh, whoa-oh
La, la-la, la-la
La, la-la, la-la-la
La, la-la, la-la
Ka' du høre hende synge
Whoa-oh, whoa-oh

Han ånder lettet op, da lægen fortæller, at hun har det bedre
I tolv timer har han ikk' flyttet sig nogen steder
Han har ventet på at se hende åbne øjnene igen
Efter han fandt hende kold og livløs i hendes seng
Hun husker ikk' meget, og hun kan knap nok kende ham
Han smiler bare og kysser hende på panden en enkelt gang
Han har altid elsket hende, men gjorde aldrig noget ved det
Og hun har været for langt ude til overhovedet at ku' se det
Men da han ta'r hendes hånd og aer hendes hår forsigtigt
Er der noget, der siger hende, at det her ku' være rigtigt
Hun er her stadig, og hun er ikk' længere bange
Hun lukker øjnene, glad for at nogen hørt' hendes sang

La, la-la, la-la
La, la-la, la-la-la
La, la-la, la-la
Ka' du høre hende synge
Whoa-oh, whoa-oh
La, la-la, la-la
La, la-la, la-la-la
La, la-la, la-la
Ka' du høre hende synge
Whoa-oh, whoa-oh